

З чинією легкої руки, — пишуть 26 травня в „Радянській Україні” інженер В. Коса

ВІСНОВІК ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

(Продовження)

Після звіту гол. контр. В. Галана, відчитано звіт гол. контр. Володимира Коссара, який він надіслав, не маючи змоги з'явитися на нараду.

Звіт головного контролера Володимира Коссара

Головним обов'язком члена Контрольної Комісії такої великої й багатогранної, як Гридятимільнової української Народної Союз, є перевірка постійної контролю та складання звіту з її вислідів перед цим високим збором. Головним урядом нашої установи, а в разі-годи, точніше що чотири роки, перед Конвенцією УНСОЮ.

Цей обов'язок я виконував і виконую від довгих років, по мій змозі, як найкращіше. В минулому році я брав участь в контролі діловодства УНСОЮ, включаючи в нього також „Союзіку“ та Видавництво „Свобода“.

Наша контрольна діяльність не тільки суха, професійно-бюрократична досліджування згідності прилогів з дієвими видатками тощо, але й глибокий погляд на стан нашої організації, на те, як вона працює, які поступи робить, як виконує постанови Головного Уряду і Конвенції, бо ж вони є тим чинником, які встановлюють напрямки праці і поступованні УНСОЮ, а ми, Контрольна Комісія є тим тілом, яке має перестерігати ці традиційні основи нашої організації. З уваги на це ми не дивилися при нашій контролі тільки в минуле, але також, а то і в першій мірі, далеко в майбутнє й тому багато наших висновків і наших порад та доручень відносяться власне до майбутнього. Тільки так може наша організація рости, модернізуватися та додержувати кроку світові конкуренції, який не залишає нам ні хвилини, „перешкоди“.

Звіти Контрольної Комісії з'ясовані тут її головою д-ром В. Галаном, це і є вислід нашої спільної праці. Якщо знайдете наші звіти докладними, зріжими й далекозорими, тоді напевно скажете, що ми як слід виконали своє зобов'язання судити Батька Союзу, як його головні контролери. Я сподіюся, що Ви, Панове Головні Урядовці, це власне скажете.

Поза моїм контролерським обов'язком я виконував, як довгі десятиліття перед тим, свої союзові обов'язки по змозі прикладно. Хоч ця моя змога, зривову віку та незважди задовільного стану здоров'я, підірваного нелегкою півсториочною громадською службою, не була великою, то все ж я допомагав даліше розбудовувати те, що будував раніше: силу і повагу УНСОЮ на твердому канадському ґрунті. Не всі і не всі мої приятелі-канадці признавали вагу і заслуги УНСОЮ в канадському громадському житті, в його зрості й зрілості. Бували такі, які навіть готові були квестіонувати історичну роль, яку виконали УНС і його орган „Свобода“ на всьому американському континенті, включно до Канади, та все ж наша громада по обох боках кордону знає, яка вага УНСОЮ після його сімдесятирічного труду для своєї спільноти. Я робив все, що було в моїй силі, щоб в минулому ювілейному році познакомити канадську українську громаду з УНСОЮ і його історичною місією для нашої справи. Постійно зростаюча повага УНСОЮ в цілому українському світі, включно до Канади, каже мені бути вдоволенним вислідами моєї довготривалої союзової праці.

Цей звіт є останній перед нашою черговою Конвенцією. Сві не нечуже нашим працям поміж собою і нечуже працям швидко проминаючого ще одного періоду нашої союзової історії. Нехай тому буде мені дозволено сказати Вам, дорогі Товариші праці, що в моїй серці є багато щирої приязни до Вас і багато пошани до Вашої і нашої спільної праці. А понад цими чисто людськими почуттями, якими б вони не були ширими й шаленими, постійно стоїть найвище громадське почуття: почуття відчуженості долі, яка дозволила мені майже пів сторіччя працювати для української громади, а зокремо для її найстаршої й найбільшої установи: Українського Народного Союзу та почуття вдячності, що труд мій не пішов на приватне, тільки на громадське й не пішов на марне, тільки на розрід та поглиблення того, що було змістом мого життя. На скільки моєї громадської й союзової служби підшошу охлик: Нехай живе і розвивається Український Нарід в межах і поза межами України. Нехай живе й могутній його найстарший і найвірніша дитина: УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ!

Звіт головного контролера Петра Пуцила

Мій звіт є короткий! Короткий не лише тому що так собі бажав Екзекутива чи „Свобода“, не теж тому, що нема про що звітувати, не тому що статутний параграф про контролерів обмежує їх власті чи повноважності. Кожний головний урядовець шукає чи повинен шукати собі праці, завдання і неперотрибні клопоти на політичному чи релігійному полі, у тій вірі, що та активність допомагає розбудові УНСОЮ і створення його праобразу (image), на образ і подоби Братської Організації, дис для добра своїх членів, дис ім добру обслугову, як теж дис про країну наших батьків у її змаганнях до визволення. Про ті справи я буду звітувати коротко, бо вірив і в Америці і не прики до довгих звітів, промов, і дрібничкових справ, які можна вирішити устно або листовою з членами Екзекутиви. Про мою спільну союзову діяльність коротко пригадаю те, що було вже проголошено у „Свободі“. Здобув 59 нових членів, був на кільканадцяти зборах Окр. Комітету і Відділів та перевірив контролю УНСОЮ два рази.

Відносно тих поодиноких справ, які я начеркнув на початку мого звіту, як член ради директорів великої корпорації, яку мають американські українці — Корпорації УНСОЮ, хочу ствердити чи пропагувати деякі нові ідеї. Власті-во ті ідеї не є нові, вони так старі, як УНСОЮ, але ми, директори УНСОЮ, не застосовуємо їх в практичному житті, як це намітили основоположники УНСОЮ.

Що є найважливішою ціллю УНСОЮ? Політика, бізнес чи безділля? Відповідь наша є, що УНСОЮ мусить бути на горі і в політиці і в бізнесі! Головною ціллю є успіх на обох відтинках!

Як досягти успіху? Щоб досягти успіху, нам, головним урядовцям, неможливо закрити очей на фундаментальні проблеми УНСОЮ. Вони самі не розв'яжуться, їх мусимо розв'язувати ми, мусимо вишесті рішення, мусимо теж приготуватися до кон-

венції і дати їй свої рекомендації, і то такі, щоб були добре обґрунтовані і мали шанси стати законом. УНСОЮ є братською організацією, а обов'язком такої організації на першому місці є служба для членів. Не члени мають служити нам, а ми служимо членам, — це перша наша дівізія. Покинь президент Кеннеді казав: не чекайте, що Америка зробить для вас, але старайтеся перше зробити щось для Америки. Це відноситься до всіх американців, членів одної нації. А в Союзі є всього 5% американських українців, а щоб дістати решту, треба щось для тієї решти зробити. Що треба зробити? Ми мусимо своєю поведінкою, працею, обслугову своїх членів, акцією в обороні України, акцією в церковних справах, здобувати такий „праобраз“ УНСОЮ, щоб він вдовольнив членів і заімпонував нечленам, які колись будуть в наших рядах. Як цього досягнути? Перш всього мусимо здати собі справу з того, що „праобраз“ Союзу буде не лише Екзекутива і члени головного уряду, але найважливішим чинником у тій будові є наші організатори, наші „філд-мен“ — секретарі Відділів.

У нас є недомагання на тому полі через брак відповідної підготовки до обов'язків секретаря. До нині маємо в Америці Союзові відділи, що 20 або 30 літ не мади зборів. До нині є відділи, що не мають секретарів а одиницею „босом“ секретар, що має всі функції урядовців відділу і нічого не робить. А Екзекутива мовчить! Коли ходять про службу для членів — то мимомовно хвалять до нині не маємо місцевих малих „Союзівок“. Не маємо вишкільних курсів, бо звідки ж нові секретарі мають набрати знання? Інші братські організації мають курси троякого роду: початкові, завантажовані і гравітантні.

Для створення „праобразу“ треба знайти обласних, окружних і місцевих організаторів. Скажемо собі: це стара історія! Так, вона стара, але було колись так, що УНСОЮ був загальнім проти платини організаторів, мовляв, секретарі виставлять. Лише завдяки впертості деяких головних урядовців пост організаторів дістав в УНСОЮ право громадського. І впертість себе виправдала. Мусимо і ми бути вперті тепер, коли так важко є здобувати нових членів. Організаторів є важко дістати, хоч роботи багато і перспектив в члені є більше. Нема охочих на ту працю тому, що нема на ділі на добру платню. Є братські організації, що посвячують 10 річну вкладку на розбудову кадрів. У нас однірична вкладка вважається трагедією. Як покрити кошти адміністрації? Добрими інвестиціями і вмілою господарською, а не плачевною, в адміністраційні фонди нема грошей. Запрати до праці теж 7-мільйонову резерву, бо живочі члени УНСОЮ потребують більше, як мертві, яким вже нічого не треба! УНСОЮ мусить стати організацією молоді і мусить випускавати а не відганяти молодих людей від праці для нього. УНСОЮ мусить перетворити реєстр відділових секретарів, пересіяти їх, а в деяких случаях навіть прикрити сваволю тих, для яких ні статут ні головний уряд чи екзекутива немають значення. Такими урядовцями відділу не створимо „праобразу“, бо вони діють на шкоду УНСОЮ.

Вкінці кілька слів про наше рамя, наш „Public Relation“, — „Свобода“! В минулому році „Свобода“, все поспадла в конфлікт з громадським. Зовсім неперотрибно вона ставала речником всіх тих, що ім не в думці будувати „праобразу“ УНСОЮ. Того поставою „Свобода“ до релігійних і політичних справ не сприяла в організуванні нових членів. Так як тепер справа стоїть, по наших великих а ще більше малих осередках, публічна опінія не годиться з поставою „Свободи“. Нас ті другі не обходять. Нам жалі „Свободи“ і її редакторів, що не вміли забутити правляючого шляху. Щоб було ясним — я не пропагую безхребетності! Газета, і то найстарша і найбільш авторитетна, мусить мати своє „Я“, і своє „вірру“. Вона мусить читачів підготувати до свого вірвання і вона творить публічну опінія.

„Свобода“ в першу чергу має служити інтересам УНСОЮ. Не було в інтересі Союзу містити довгі статті про подвиги одного політичного діяча при складанні війни в Стокгольмі. Не було теж в інтересі УНСОЮ містити довгі статті про комуністичні статті наших професорів з НТШ і позаним про большевиків і їх екстеріоріальну політику на Україні. Це все правда і ми давно про це знаємо. „Свобода“ повинна мати різні докторів і магістрів робила враження, немов би хтось з рядів УНСОЮ збирався говорити з большевицькими окупантами і треба його остерегти. Тим вона поставила тих, що дійсно наставляють на большевиків і ведуть війну, до категорії меншеварти! Тому „Свобода“ повинна дбати більше про УНСОЮ, його молоді, дбати про „Юкренскі Вікні“, в якому нема що читати, нема голосу молоді. В Америці, що слідить життя українців — настав тепер неперотрибний ще один доповідь. „Свобода“ і УНСОЮ повинні змагатися гоїти рани і дбати за сдінсть Американської України, а не причинюватися до поширення ворожечі серед нас.

„Свобода“ не повинна теж містити таких дописів з місця, як п. Овечка з Лос Анджелес. Він пише, що 6 місяців по поїздки головного президента і секретаря УНСОЮ, секретар відділу, завдяки тим двома членам екзекутиви, придбав 6 нових членів. Нема чим хвалитися, бо таких 6 членів коштувало УНСОЮ дві сотні доларів і кореспондент не створив праобразу УНСОЮ, потрібного до здобуття західного побережжя Америки для УНСОЮ.

Колі всі будемо вважати, що говоримо, пишемо і робимо, коли буде у нас план діяння, будемо мати успіх! На річних зборах Головного Уряду є час і місце передискутувати всі справи холодною кров'ю і виробити план для розбудови УНСОЮ. Асекурація — це найкращий бізнес, і нам треба його використати. Колі ми це зробимо, коли будемо мати віддагу про ті всі мої порушення справи — болючі вони чи ні, говорити в атмосфері братської любови в надії, що це наш обов'язок, що можемо закінчити наші річні наради згідно з твердженням Тараса Шевченка;

Ми не лукавили собою
Ми просто йшли...!

Звіт головного контролера Івана Коколяського

Моїм завданням, як контролера УНСОЮ, у звітовому році було виконувати всі належні мені відповідальні функції: переводити контролю, виконувати припорушення головної екзекутиви, працювати в громадському окружному житті та дбати про організування нових членів.

Вперше, на припорушення головної Екзекутиви, я відбув ряд поїздок у справах УНСОЮ. Рік 1964-ий був з черги 70-річний або ювілейним роком, і тим більший натиск стояв на урядовому представництві. Я відвідав такі місцевості: 9-го лютого 1964 р. в окрузі Питебург, Па.; 17-го травня — в окрузі Вотервіл, Нью Йорк; 24-го травня — окрузі Бостон, Масс., в днях 20-24-го в Міннеаполісі, Міннесота, на конвенції Української Православної Ліги; 18-го серпня в окрузі Нью Брітен, Конн. Я промовляв на вище зга-

Вступайте в члени УНСОЮ!

даних святах і також вручив стипендію студентів від УНСОЮ.

Як голова комітету округу стейту Ровд Айленд і частини Массачусетс, я робив старання, щоб відділи округу були більш діяльними та приєднували нових членів в ювілейному році. Я особисто брав участь в кампанії за новими членами і доповнив наложену квоту та зарозом вступив до клубу предсідників на заклик гол. предсідника УНСОЮ. Я далі очолюю відділ 206, в котрому урядую вже 27 років, з того 20 років як відділовий секретар. В громадському житті союзовий урядовець завжди мусить напружувати свої сили, щоб все виходило на добро і користь народу, — збирання фондів на поставлення пам'ятника Шевченкові в Вашингтоні, організації поїздки на посвячення пам'ятника та всякі інші справи.

Моїм завданням було продовжувати перевірку майна та господарку, інвестиції в реальність, головню Союзіку.

Будинок головної канцелярії УНСОЮ і бічний будинок, докуплений у 1961 році, урядово відповідають і репрезентують цей осередок урядового руху і життя УНСОЮ та ширшого суспільства.

Говорення про нове приміщення чи центр для УНСОЮ — вже не нова справа. Союзіку повний саломі цього вже понад 25 років і вже на кількох минулих конвенціях делегати переводили ухвали, щоб це зреалізувати.

Кожен урядовець і члени свідомі, що наш УНСОЮ впродовж минулих років зрісся стократно, а головна канцелярія на вигляд зменшувалася так скоро, як наш Союз розростається. Великий розрід УНСОЮ примусив подвоїти помічній урядовій силі, що висуло потребу мати більше різних канцелярських машин, бюроків, друкарських машин на видавничі потреби „Свободи“. Частини будинку ужито на склад різного роду документів, на книгарню, склад паперу та інших речей. Вже нема відповідного місця на відпочинку потреби працівників. Одним словом, не є здорова атмосфера для працівників свobodно подумати над щоденними турботами. Ніяких поправок не було зроблено в будинку головної канцелярії в минулих трьох роках. Книжкова вартість будинків постійно обнижчується.

На минулорічних нарадах Головного Уряду була ухвалена визначити комісію, щоб опрацювала план і внесла його вже на з'ясування наради головного уряду. Я був одним з тих призначених до комісії. Однак не можу звітувати тому, що не було в тій справі наряд.

Головна Екзекутива доказує, що не можна нічого нового в цій справі порадити, а далі шукає відповідного місця.

Стан реальності будинків головної канцелярії під числом 79 - 83 Гренд стріт, Джерсі Сіті, Нью Джерсі:

	УНСОЮ виплати	Напрямки будівництва	Обмеження вартості	Книжкова вартість
1962	174,473.14	не було	не було	67,931.25
1963	"	не було	3,431.25	64,500.00
1964	"	не було	6,300.00	58,200.00

Вартість приміщення головної канцелярії як будинок хоч значно обнижжена, багато більше вартує, ніж наставлена книжкова вартість.

Оселя УНСОЮ, в горах Кетскіл, в стейті Нью Йорк, оригінально знає як захист для старців, а тепер краще знає як оселя для вакацій, та культурного виховання нашої молоді, є вже випробуваною частиною як власність, котру числять як інвестицію в реальність, але як „non admitted asset“.

Союзіка має добрі і незадовільні сторони. Колі дивитись на неї, як на оселю для проведення вакацій, оселю культури, мистецтва та вишколу з українства для молоді, розуміється тут треба оцінити її похвално. Але з огляду бізнесового як реальності і інвестиції УНСОЮ, це вже найслабша позиція, бо кожного року приходить до доплачування понад доходи; які прибувають з підприємства. Долачується тому, що кожного року робляться коштовні перебудови і ремонти. Недобор покриваються із перенесення грошей з фондів УНСОЮ.

Подаю таблицю виплат за перебудову для порівняння минулих трьох років:

	Capital Improvements	Furniture & Equipment	Transfer from UNA Funds
1962	\$130,294.12	\$20,270.11	\$110,000.00
1963	39,192.37	14,708.37	30,000.00
1964	30,132.43	10,620.68	23,000.00
Total	\$199,618.92	\$45,599.16	\$163,000.00

Доходи впродовж трьох минулих років відзначалися тим, що був рух і не даремно діяли наші урядовці на Союзіку. Порівнюючи доходи минулих трьох років бачимо, що рік 1963 був найбільш успішним.

	1962	1963	1964
Hotel	\$147,802.88	\$188,162.46	\$172,697.90
Bar	36,499.22	39,328.28	41,966.67
Gift Shop	15,630.32	16,658.92	16,043.04
Snack Bar	12,694.38	12,688.87	11,906.34
Miscellaneous	19,251.15	5,087.60	5,008.83
TOTAL	\$231,677.95	\$260,707.13	\$247,622.78

У розходах головну рубрику становлять видатки на оплату працівників, даліше харчі, напівки та взагалі на обслуговування і для вигоди гостей, котрі перебувають на Союзіку. Віжучий ряд розходів виявляє порівняння минулих трьох років:

	1962	1963	1964
Wages	\$58,897.74	\$59,787.58	\$87,041.26
Food	44,952.11	49,629.87	48,178.69
Bar & Beverages	16,290.39	20,852.07	16,712.69
Gift Shop	13,905.60	12,607.01	12,354.03
Snack Bar	7,668.81	7,690.28	8,124.38

Інвентар з кінцем 1964 року має різного роду товарів в ділянках Фуд, Бар, Гіфт Шоп, і Снек Бар, що перенесено на ужиток на 1965 рік в сумі \$18,751.98.

Стан вартості нашої Союзіки є і буде питанням дійсною вартості з огляду на суму грошей, витрачених від самого початку купна. Напевно, що коштовні побудови і ремонт підвищують вартість нашої оселі. Цифри якимраз це доказують. Головна Канцелярія УНСОЮ, якраз навапак, знижується в книжковим порядку вартості.

Книжкова вартість Союзіки з кінцем 1961 року становила \$357,177.2р. Тут вже було обниження вартості та відтутнено в сумі \$48,118.93. По сей час обниження вартість Союзіки на суму \$73,117.67.

	Cost to UNA	Capital Improv.	Decrease By Adjustment	Book Value
1962	\$502,902.02	\$130,294.12	—	\$454,783.09
1963	540,158.20	39,192.37	12,300.98	479,738.28
1964	570,290.63	30,132.43	12,746.76	497,123.96

Впродовж 1964 року було докінчено різні побудови, як павільйон, система огрівання в павільйоні, деякі поправки „Веселки“ та малювання залі адиторії. Також перебудовано кімнати в кількох будинках і були звичайні напрями власними силами.

По декотрих будинках є ще кімнати не викінчені. Бажаючи було б продовжити ремонт і якнайскорше закінчити перебудову тих кімнат, щоб оселя була вже досвід деякі-

чева. С. Англіда, що вже аж від того часу. Союзіка буде управляється своїм прибутками без пересування інших союзових фондів на Союзіку.

На закінчення хочу повторити із минулих нарад про конвенції запровадити певний формуляр, щоб канцелярія та весь інтерес Союзіки прийняли систему „Менеджмент контрол“ фотел оперейшен“, що фірма Ернст і Ернст, наші Паблік акаунтс твердять в конвенціях у модерній системі бізнесу, як також помічних сил для менеджера, щоб полегшити їх тягар в тяжких місяцях літнього сезону.

Свій звіт я подаю у ширшому вигляді і в деяких частинах ілюструю його таблицями, порівнюючи три минулі роки, щоб краще дати до зрозуміння провадження інтересу і тому, що ці збори Головного Уряду є вже останніми перед конвенцією.

Звіт головного контролера Івана Іванчука

За фінансальний рік мого діяльності в Шикагській окрузі я брав участь у всіх засіданнях і зборах Окружного Комітету Відділів УНС. Цей Комітет в минулому році перевірив корисну роботу та здобув респект і пошану, що її в недавньому минулому мала союзова громада в Шикаго й околиці. Доказом цього був успішний бенкет Окружного Комітету, на котрому наш головний радий п. Зорич з Торонта був головним бесідником.

Не опустив я жадних наряд, що їх мали урядовці Шикагської округи, а спеціально тоді, коли працював в окрузі обласний організатор Й. Гіряк. На тих засіданнях обговорювалося поважні проблеми організаційного життя.

Поза природними конкурентами, що їх наші організатори зустрічали в щоденній праці, є ще й „свої“ конкуренти, котрі діють під диктандом своєї політичної філософії: „хто не з нами, той проти нас“, і — меншість має диктувати більшість, що можна, а чого не можна робити в громаді. Ці погляди та поступовання є проти основних засад, на котрих побудовуваний УНС, і спрчиняють зайві й неперотрибні клопоти в нашій і інших громадах. Якби якимось чудом можна було тих „наших“ конкурентів переконати, що вони мають мильний і шкідливий підхід до справи, тоді майже в кожній союзовій громаді можна було б заощадити багато енергії на корисну працю для УНСОЮ.

Та не зважаючи на не дуже сприятливі умовини, наще динамічне Шикаго залишилося в минулому році першумом в організуванні нового членства до УНСОЮ.

В минулий каденції я брав участь в чотирьох конференціях, що були влаштовані Ди Ліліноіс Фратернал Конгрес в Шикаго. Я багато докладав про нові методи, якими розпоряджають деякі братсько-запомогові організації. Правда, деякі з них ми не можемо застосувати до нашої організації, але вже час про них подумати. До деяких модерних змін ми ще не приготували, як збирання вкладок центральною канцелярією, спосіб організування членів чи інвестицій, але з бігом часу УНСОЮ мусить пристосуватися до модерної практики.

В зв'язку зі справою, що її підпис гол. контр. п. Пуцило на минулорічному засіданні, а це кругло \$7,240,000 неприємна, щоб резерви, що ми маємо в УНС. Якби знайти спосіб, щоб якусь частину тієї резерви використати для добра членства, на закупно домів, малих союзовок по наших союзових громадах? Комерційні асекураційні компанії ведуть страшенну агітацію в стейтських легіслатурах за те, щоб братсько-запомогові організації оподатковувалися від заробітків так само, як вони. І вже був такий проєкт внесення і був прийнятий в стейті Айова. Елементарно приїде черга й на великі резерви, як ту що ми маємо в УНС. В цій справі та інших я їдзін з двома головними урядовцями до Батл Крік, щоб засягнути поради в нашого спеціаліста адвоката Івана Панчука.

В Шикагській Окрузі є тисячі українців, де не охоплених жодною українською братсько-запомоговою організацією. Цих людей ми можемо дістати в наші ряди, якщо зуміємо витворити сприятливі обставини і ту молоді та старших переконати, що вони повинні стати членами членів УНС. Як я вже наві в своїй особистій звіті, я репрезентував УНС на чотирьох конференціях „Лліліноіс Фратернал Конгрес“, з чого багато користав, докладавши, як функціонують менші й більші братсько-запомогові організації.

Я досить серйозно застановлювався, як я маю представити мій звіт з контролю майна і діловодства УНСОЮ в загальному, а Екзекутивна як виконавчого органу, від праці якого залежить успіх і розвиток УНСОЮ. Я поважно застановлювався над функціями нашої екзекутиви та їх відношенням до наших порад, ухвал на річних засіданнях Головного Уряду. Я зауважив, що деякі досить важливі постанови, що повинні послужити як приклад для будучності, Екзекутивію не виконали.

Отже, поперше, а про це я звітував минулого року, нема протоколів про ухвали видатків на поїздки головних урядовців. На ці недомагання, — повторюю й цього року — звертала увагу навіть стейтова комісія. Далі нема детальних звітів поодиноких урядовців з їх поїздок. В протоколах не зазначено, чи протокол з минулого засідання був прийнятий, чи були які поправки та зауваги. Ще раз звертаю увагу нашім п'ятим членам Екзекутиви на ці недомагання, бо протоколи — це історія й дороговказ для будучних членів Екзекутиви.

Цілодо довгучих відділів, то в цій ділянці є краще, окрім одного відділу. Гол. секретар прибуває в скорім часі й там справу направила.

У видавничстві „Свободи“ показався поступ: альманах „Свободи“ був виданий на один місяць скорше, як минулого року, і тому з кінцем грудня 1964 р. розподіло його на \$11,038.00, а не на \$3,082.00, як це було в 1963 р. коли альманах був виданий аж наприкінці грудня. Моя перевірка приходів за альманах, що ще виплинули 1965 р. дала доказ, що „Свобода“ напевно коштує \$6,000 заробити на альманахах, а не втратити подібну суму, як це було в 1963 році. А як на 1966 рік прискориться видання альманаха на ще один місяць, то напевно буде ще більший прихід.

Не таким успішним було видання шевченківського числа „Свободи“, бо хоч не було втрат, а \$500 зарібіку, то через брак доброго зарядження розпродаж не осягнув ні матеріальних ані моральних успіхів.

З видавничством „Веселки“ справа й далі стоїть на мертвій точці. Кошти виносили \$16,926, а з передплат зібрано всього \$9,017, до пресового фонду вплинуло всього \$5,106, що разом виносить \$14,123. Отже було знов недообору \$2,803. У цій справі в першій мірі недописують батьки, що легковажать справу дитячого журналу. УНСОЮ не може собі на дуже довгий час дозволити на такі кошти рік за роком. Я б пропонував, пригадати

різь не злякався. — Дуже
добре, Тарменгені — прохар